

Elephant

Tevergeefs zoek ik in dozen naar die schrijfsels uit een ver verleden. Zou dat nauwkeurig bewaren en archiveren van allerlei materiaal een liefhebberij van later datum zijn? Of heeft zich ooit (bij de voorbereiding op een verhuizing of tijdens een opruiming) een gevoel van schaamte van mij meester gemaakt bij het teruglezen van mijn eerste publicaties? Ik besef dat de kans reëel is dat die oude nummers van Het Spuigat inmiddels gerecycled zijn. Stellig houd ik mijzelf voor dat die het dan toch minstens tot krantenpapier moeten hebben geschopt - en wel van een dagblad met enig niveau en cachet.

Nu externe bronnen niet meer voorhanden blijken om terug te blikken op die middelbare tijd, rest mij niets anders dan naar binnen te keren, naar wat de heilige Augustinus ergens de schatkamer van onze herinnering noemt. Deze *inward turn*, die een radicale impact heeft gehad op het christendom van het westen, doet me nu echter denken aan een andere vorm van ingekeerdheid: ik was een ietwat naar binnen gekeerde, teruggetrokken en verlegen gymnasiast. Met mijn ziel onder de arm, dat idee. Maar op papier bleek ik een ander.

Ik herinner mij een van de eerste stukken die ik voor Het Spuigat schreef: een column over het net onthulde nieuwe logo van de GSR, dat nog steeds gebruikt wordt. Door de felroze kleur werd er onder de leerlingen al snel gekcherend over de 'Gay-SR' gesproken. Dat wreef ik de schoolleiding in die column fijntjes in - ik zei u al: op papier was ik een ander. Tijdens een les Nederlands - ik vermoed in een bespreking van Willem de Mérode - had de docent terloops laten vallen dat we over homoseksualiteit toch eigenlijk niet zo moeilijk zouden moeten doen. Een kiem waaruit een waarlijk roze school uit kon ontstaan, ware het niet dat dat "eigenlijk" zo'n veilige uitweg bood - *it remained an elephant in the (class)room*.

Ver vóór het examen had deze docent gezegd dat je met het lezen van twintig dunne, eenvoudige boeken een zes of een zeven kon halen, maar dat je met een lijst met romans en poëziebundels van grotere omvang en substantie hogere ogen kon gooien. Helaas was ik in de zesde klas wat van mijn eerdere ambitie en passie tot excelleren verloren - ik was al blij als ik mijn diploma zou halen. Tijdens het mondelinge examen, waarin we doorspraken over de gelezen literatuur en waarin ik een gedicht moest analyseren, kreeg ik echter voor het eerst de smaak te pakken. Toen ik de docent enige tijd later tegenkwam, noemde hij mij "het literaire genie van de GSR". Tot op de dag van vandaag weet ik niet wat ik van die kwalificatie moet denken.

Ook voor Engels moesten we een lijst boeken lezen. Omdat ik wist dat de docente zacht gezegd niet bijster enthousiast was over het literaire gehalte van Agatha Christie's oeuvre, besloot ik twee boeken van deze schrijfster op mijn lijst te zetten: daar stelt ze vast geen vragen over. "*Cat Among the Pigeons*, what's that book about?" Al sla je me dood, dacht ik.

Het angstzweet brak me uit. Maar met een strak gezicht reproduceerde ik vervolgens het plot van *Elephants Can Remember*, het boek van Christie dat ik wel had gelezen. "Oh yeah, now I remember!"

Mijn prestaties op het Centraal Schriftelijk Eindexamen Engels waren nog minder om over naar huis te schrijven: bij de multiplechoicevragen over Engelse teksten ging ik finaal de mist in. Ik denk dat ik juist de multi-interpretabiliteit van teksten erkende en dat het examen niet was opgewassen tegen een literair genie. Niet alles in mij kwam even makkelijk tot bloei op de middelbare school. Maar wel is daar een basis gelegd voor het lezen, studeren, denken en schrijven - zowel in het Nederlands als in het Engels - waar ik zoveel van ben gaan houden.

Marco Derks

Marco Derks MPhil (1980) behaalde in 1998 zijn Gymnasiumdiploma en studeerde vervolgens theologie aan de Theologische Universiteit Kampen en The University of Manchester. Hij werkte als docent filosofie en levensbeschouwing in het voortgezet onderwijs en als projectmanager voor een alliantie van christelijke homo-organisaties. Momenteel werkt hij als promovendus aan de Universiteit Utrecht. Daarnaast is hij redactiesecretaris van theologisch webmagazine *gOdschrift.nl*, voorzitter van het Werkverband van Queer Theologen en lector van het oud-katholieke aartsbisdom Utrecht.

Het Open Huis 2014, met ook weer de voor de GSR zo bekende kleur